

ความรับผิดในการผลิตและการจ้างนายเลินคำ

นางสาวปิยฤดี บุญเพิ่ม

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาครรภ์มหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๔

007976

142777808

PRODUCTS LIABILITY

Miss. Piyakul Boonperm

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1981

หัวขอวิทยานิพนธ์	ความรับผิดในการผลิตและการจำหน่ายสินค้า
โดย	นางสาวปิยฤทธิ์ บุญเพ็ง
ภาควิชา	นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุนัน พัฒนาศิริ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑา ฤทธิบุศย์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบูลย์ คงสมบูรณ์)

.....
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุนัน พัฒนาศิริ)

.....
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑา ฤทธิบุศย์)

.....
..... กรรมการ

(อาจารย์ วัฒนา รัตนวิจิตร)

.....
..... กรรมการ

(อาจารย์ ไชยวัฒน์ บุนนาค)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวขอวิทยานิพนธ์	ความรับผิดชอบในการผลิตและการจำหน่ายลิขสิทธิ์
ข้อมูลเดิม	นางสาวปิยะกุล บัญชิริ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรัตน์ พัฒนาศิริ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์ กลับศรี
ภาควิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	๒๕๖๒

๘๖

ในช่วงระยะ เวลาสืบก้าวมานี้เป็นประเทศค้าง ๆ ให้คระหนักถึงความสำคัญ และใน
ความสนใจของนักเรียน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอุดหนุน ท่านได้ออกให้เกิด
อันตรายและความเสี่ยงทางกายภาพ ไม่ใช่แค่ความเสี่ยงทางกายภาพ ซึ่งรักษา^{ชั่วคราว} ไม่ได้หายขาด ไม่ปลดปล่อย จำเป็นต้องมีมาตรการทางกฎหมายที่คัดลอก สามารถดูแล^{ชั่วคราว} ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ป่วย และความคุ้มครองนี้บ่มารวมไปถึงการ เป็นภัยแก่ผู้ป่วยใน
ความเสี่ยงที่เข้าใกล้ เพื่อบรรเทาภาวะหัวใจที่เกิดขึ้นแก่เข้า กฎหมายที่มีบทบาทใน
เรื่องการ เป็นภัยความเสี่ยงแก่ผู้ป่วยที่เกิดขึ้นแก่เข้า กฎหมายความรับผิดชอบในการผลิตและ
การจ้างเหมาลินิกา

กฏหมายความรับผิดในการผลิตและการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย ฯ ได้อ้าศัย
หลักกฎหมายแพ่งมากับรับเป็นส่วนใหญ่ พังหลักความรับผิดในทางสัญญาและหลักความรับผิดในทาง
ละเมิด ซึ่งเป็นหลักการที่ไว้มั่นคงในกรณีฝ่าฝืนสัญญาและกระทำการทำลาย เมียทุกรูปแบบ มีให้ความเพียง
สมในการเยียวยาแก่บุตรโภคโดยเดชะอย่าง เช่น กฏหมายชื้อขายที่เป็นหนี้บัญชีทั่วไปที่มั่นคง
ความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนกับเอกชน โดยลั่นนิรฐานว่าคงปฏิบัติ ๒ ฝ่าย มีฐานะทางเศรษฐกิจ
และพลังการต่อรอง เท่าเทียมกัน แต่ความเป็นจริงในระหว่างบุคคลนั้นๆ ก็ยังไม่ได้มีมา^ก
เป็นเห็นนั้น จึงเห็นได้ว่าหลักที่ไปตามกฏหมายแพ่งอาจไม่เพียงพอที่จะให้การคุ้มครองเยียวยาผู้
บริโภคไป หลาย ๆ ประเทศจึงได้กำหนดการทาง ฯ มาใช้เพื่อจะให้สามารถเยียวยาแก่
บริโภคอย่างโดยดี นั่นก็คือกฎหมายแพ่งผู้เสียหายและศาลอาญาที่มีบทบาทในเรื่องนี้ ได้กำหนดหลัก
การทาง ฯ โดยเฉพาะเป็นกฎหมาย และพิพากษาวางแนวทางที่ดีฐานไว้ หลักการใหม่ ๆ ที่ได้รับ

การนิ่งใช้ในการปรับปรุงภูมายความรับผิดในการแลกและการจำหน่ายสินค้า คือ หลักความรับผิดเด็ขาด และหลักกองทุนชดเชยความเสียหาย เกี่ยวกับสินค้า เป็นตน

ประเทศไทย เองก็เช่นเดียวกับประเทศไทย ภูมายที่นี่น่าใช้ในการเยียวยาแก้ภัย บริโภคเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามหลักกฎหมายสัญญา หลักอาชญา และหลักละเมิด ซึ่งนี้ขอกราบรองหลายประการ ไม่เพียงพอที่จะให้การเยียวยาแก้ภัยริโภคได้ เมื่อจะประราชบัญญัติคุ้มครองบัญริโภค พราชาบัญญัติยา อาหาร ทาง ฯ บัญญัติคุ้มครองบัญริโภค แท้ที่ได้ คำนึงถึงการเยียวยาความเสียหายแก้ภัยริโภคเทอย่างไร กฎหมายซื้อขายนั้นมีข้อดังจากนี้ ความล้มเหลวที่ตามสัญญา ไม่สามารถให้การเยียวยาแก้ภัยริโภคได้ ที่ไม่ใช้สิ่งสินค้าโดยตรงจากผู้ขาย และที่สำคัญคือ อนุญาตให้ขายยกเว้นความรับผิดในความชำรุดของสินค้าตามกฎหมายซื้อขายไว้ล่วงหน้าได้ ทำให้เห็นไม่ได้ว่าการเยียวยาตามกฎหมาย โดยเห็นไม่ชัดเจันที่น้ำด้วย หรือ หลง เชือกคงด้าย หรือไม่มีอันใจท่องที่จะไม่ยอมรับตามเงื่อนไขที่ขายกำหนดไว้ และยังมีปัญหาเกี่ยวกับความเสียหายที่จะให้เรียกร้องการเยียวยาชดเชยโดยตามกฎหมายสัญญา อาจไม่รวมถึงความเสียหายที่ของร่างกายและทรัพย์สินใดที่ออกเนื่องจากความเสียหายในตัวสินค้านั้นเอง ส่วนภูมายังไม่ได้กันข้อห่วงบัญริโภคหรือบุคคลใด ที่ได้รับความเสียหาย ในการที่จะดำเนินคดีเรียกร้องค่าสินใหม่ทดแทนในความเสียหายที่เกิดจากสินค้า อนุญาตให้เรียกร้องโดยตามแกนนำปัญหาและอุปสรรคเรื่องภาระการพิสูจน์ความผิดของจำเลย ทำให้ความลับมาก สินเปลืองและบางครั้งไม่สามารถพิสูจน์ได้ ตัวบุคคลที่ดูเหมือนจะเป็นผู้เสียหาย เองสามารถยกเว้นความรับผิดไว้ล่วงหน้า หรืออ้างว่าบัญริโภคที่เสียหายได้ หมายความนัยยอมรับความเสียหายจากสินค้าแล้ว เขาจึงไม่ทองรับผิด หรืออาจขอทดสอบความรับผิดในบางประการที่ไม่สมควรให้อย่างต่อไป นอกกาณ์บังมีปัญหานั้น ระบบการดำเนินคดีที่ไม่อ่อน懦ยังให้บัญริโภคได้รับการเยียวยาตามที่สมควรได้รับ หักกฎหมายก็ขาดบั้งคับใช้อย่างจริงจัง การให้ความรู้แก่บัญริโภคเกี่ยวกับสิทธิ์ตามกฎหมายที่เข้าจะได้รับยังทำไม่ได้ และประการที่สำคัญคือ การดำเนินคดีของบัญริโภคไม่แตกต่างกัน เน่าจะโจทก์ในคดีนั้นได้รับความเสียหายชดเชยแบบส่วน แต่ผลของคดีไม่มีผลหมายความว่ามาระจับบังยังการกระทำที่เป็นกฎหมายของบุคคลนั้น ก็ให้เห็นแก้ตัว เขาสามารถไปก่อความเสียหายแก่บัญริโภคเอง ฯ ต่อไปอีกได้

ดังนั้น เพื่อที่จะให้การคุ้มครอง เยียวยาแก้ภัยริโภคให้ดอย่างแท้จริง ญูเขียนจึงขอเสนอ แนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ขั้นตอนส่วนราชการที่ดูแลใน การเยียวยาของกฎหมายสัญญาภูมายังและเมิดในประการทาง ฯ และที่สำคัญที่สุด สมควรจะห้องน้ำหลักเกณฑ์ความรับผิดเด็ขาดในทางละเมิด

นาใช้ในคดีความรับผิดในการผลิตและก่อการจ่าหนายสินค้า โดยกำหนดความรับผิดเดียวคดีในทางลักษณะของบุคคล บุคคลนี้ บุคคลที่มีสิ่งสินค้าที่ประกอบการค้าเป็นอาชีพ ต้องมีไว้หรืออยู่คลิก ๆ ในความเสียหายต่อร่างกายหรือต่อทรัพย์สินที่เกิดจากความชำรุดก่อพร่องของสินค้าซึ่งไม่ได้มาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยตามที่กำหนดไว้กฎหมายคุ้มครอง ซึ่งการนำมายังจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายอย่างมาก การดำเนินคดีเรียกร้องค่าเสื่อมให้ทดแทนเพื่อการเยี่ยวยาความเสียหายที่เกิดจากสินค้ายอมจางยืน เพราะไม่ทรงพิสูจน์ถึงความผิดของจำเลย และผู้เสียหายจะสามารถได้รับการเยี่ยวยาในความเสียหายต่อร่างกายและทรัพย์สินอย่างทั่วถึง โดยไม่ต้องซักถามหลักฐานที่ความสัมพันธ์ทางสัญญาด้วย นอกจากนี้ก็คงปัจจุบุญแก่เจ้าหน้าที่ความประพฤติที่ดี ให้มีผลเยี่ยวยาแก่ผู้บริโภคได้ในทุกขั้นตอน รวมทั้งอาศัยมาตรการสนับสนุนทางด้านนโยบาย การศึกษา ศึกษา เพื่อคุ้มครองเยี่ยวยาแก่ผู้บริโภคโดยทางมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวทางการปรับปรุงดังกล่าวนี้จะเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อสาธารณะและผู้บริโภคทั่วไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title Products Liability
Name Miss Piyakul Boonperm
Thesis Adviser Associate Professor Susom Patanasiri
 Associate Professor Jutha Kulabusaya
Department Law
Academic Year 1981

ABSTRACT

Over the past decade, various countries have come to realize the significance of, and to take interest in, consumer protection, for industry and commerce have consistently inflicted harm and danger upon consumers by producing and distributing poor quality, defective, understand and unsafe merchandises. Legal measures have become necessary to secure the consumers with effective protection including redressing such dangers to relieve their suffering. The law providing such redress to the injured consumer is that relating to products liability.

The law on products liability of various jurisdictions mainly relies on the general principles of civil law, including contractual undertakings and tortious liability, which are the general principles of law enforcing breach of contract and all kinds of tort. They do not, in particular, provide direct and appropriate redress to consumers. The law of sale is a code governing the relationship between individuals on the presumption that both sides possess the same economic status and equal bargaining power, but, in fact, it is not so. It has been accepted

at large that general principles of civil law do not afford sufficient consumer protection. As a result, various jurisdictions have turned to the measures that provide effective redress to consumers. Both legislators and judges have played this role. New legislations have been enacted and precedents laid down. The modern principles based on by the law governing products liability are the principles of strict liability and compensation fund for damages resulting from defective products.

Thailand is no exception to other countries; the injured consumers could only seek recourse to the Civil and Commercial Code in the chapters on Juristic Acts, Sales and Wrongful Acts, which afford inadequate protection. Although there are legislations protecting consumers e.g. Food and Drugs Acts.....etc., they are silent as to the award of compensation or damages. The law of Sales does not provide remedies for consumers who are not direct purchasers, still, the suppliers are able to exempt themselves from liability on defective products, leaving the purchasers with no remedies, in particular those who know less than the suppliers or who are misled or do not have any bargaining power to refuse the conditions put forward by the suppliers. There are still other problems on claiming compensation in contract in addition to personal injuries and damages to property other than the products so purchased. Although the law of tort never prevents any injured consumer from claiming damages resulting from defective goods, plaintiff have to bear the burden of proof, which is too difficult and costly, and in some case, it is almost impossible. The manufacturers can also exempt themselves from certain liability or may plead that the

Q

consumers have consented to the risk of consuming the goods, or resort to some unconscionable exemption clause. In addition, legal procedure does not facilitate the injured consumers in pursuing the remedies as much as it should; enforcement is still ineffective. Consumers are not yet well - informed as to their legal rights. The most important is that compensation is only awarded to the successful plaintiff, the judgement does not apply to the manufacturer who are infringing other consumers' rights; and the former can cause damages to the latter.

In order to achieve secure effective redress for consumers, it is hereby suggested that law amendments be required to remove the obstacles to remedies in contract, tort and others, and above all, the principle of strict liability should be invoked in cases concerning products liability by imposing such strict liability on the manufacturers, the retailers, the importers. They are to pay out compensations on personal or property injuries resulting from such products falling short of reasonable standard of safety. This will afford much more protection to the consumers. Claming for damages resulting from such products will become more convenient, for the consumers do not have to prove the fault of the defendants; all the injured parties are equipped with remedies without having to prove privity of contract. In addition, there is also a need to improve and amend the existing regulations and legislations of all steps of claim, including various measures on policy, education and litigations to ensure consumers the remedies, which will certainly benefit the public at large.

กิติกรรมประกาศ

ก่อนอื่นๆ เขียนข้อกราบขอบพระคุณคณะกรรมการตรวจวิทยานพัฒนาเป็นอย่างสูงที่ได้
กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นอย่างดี ชี้ประการใดๆ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑา ถุดบุญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบูลย์ คงสมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุ่ม พัฒนาศิริ อาจารย์ วัฒนา
รัตนวิจิตร และอาจารย์ไชยวัฒน์ บุนนาค

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุ่ม พัฒนาศิริ ผู้ช่วยศาสตรา-
จารย์โภคสุล ไสวศรีวิจิตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑา ถุดบุญ ได้ให้คำแนะนำทางๆ และ
ให้ความอนุเคราะห์ในการศึกษาขออภัย อย่างดียิ่ง ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ. โอกาสสำคัญ
และໂຄຍເພາະอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุ่ม พัฒนาศิริ ที่ได้กรุณาตรวจรายงานวิทยานิพนธ์โดย

ตลอด

และที่จะเว้นไม่กล่าว เสียไม่ได้ คือ บิความารดาของผู้เขียน ชี้ใน การส่ง เสริมการ
ศึกษาของผู้เขียนมาโดยตลอด ผู้เขียนขอถึงพระคุณ เป็นอย่างยิ่ง.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคดีของภาษาไทย	๗
บทคดีของภาษาอังกฤษ	๙
กิจกรรมประการ	๑๒
บทที่	
1. บทนำ	1
ความนำ	1
วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	2
ขอบเขตของวิทยานิพนธ์	2
ขั้นตอนและวิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์	3
ประโยชน์ที่จะได้จากวิทยานิพนธ์	3
2. ทฤษฎีความรับผิดในการผลิตและการจำหน่ายสินค้า	5
3. ความรับผิดในการผลิตและการจำหน่ายสินค้าในสหรัฐอเมริกา.	12
ความรับผิดในกรณีประมาณเดือนเลือ	14
- วิรัษนาการ	14
- หลักความรับผิด	17
ความรับผิดในทางลัญญา	25
- การผิดคำรับประกันโดยชัดแจ้ง	26
- การผิดคำรับประกันโดยปริยาย	32
ความรับผิดเด็คชาติในทางละเมิด	38
- วิรัษนาการ	38
- หลักความรับผิด	41
ความรับผิดตามกฎหมายพิเศษ	57
The Magnuson Moss Warranty Federal Trade Commission	
Improvement Act 1975	57

- ขอบเขตของกฎหมายนี้.....	59
- มาตรฐานคำรับประกันสินค้า.....	60
- การจำกัดของขอยกเว้นคำรับประกันปิริยา.....	62
- การเขียนภาษาแก้ยบไว้โภค.....	63
The Consumer Product Safety Act 1972	65
สรุป.....	68
 4. ความรับผิดในการผลิตและการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทยอังกฤษ.....	75
ความรับผิดในทางสัญญา.....	75
- วิัฒนาการ.....	75
- ความรับผิดตามคำรับประกันสินค้าโดยปิริยา.....	78
- ความรับผิดตามคำรับประกันโดยชักแจง.....	83
ความรับผิดในทางละเมิด.....	87
- วิัฒนาการ.....	87
- ความรับผิดในกรณีประมาทเลินเลือ.....	89
- ความรับผิดสำหรับคำแฉลงแสลงเกี่ยวกับสินค้า.....	103
ความรับผิดตามบทกฎหมายพิเศษ.....	104
แนวโน้มของกฎหมายอังกฤษที่จะกำหนดความรับผิดเด็ดชาตของผู้ผลิตสินค้า สำหรับสินค้าชำรุดบกพร่อง.....	107
สรุป.....	113
 5. ความรับผิดในการผลิตและการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทยอสเตรเลีย.....	117
ความรับผิดในทางสัญญา.....	119
- วิัฒนาการ.....	119
- หลักความรับผิดตามคำรับประกันสินค้า.....	120
ความรับผิดในทางละเมิด.....	123
- ความรับผิดในกรณีประมาทเลินเลือ.....	123
- ความรับผิดสำหรับคำแฉลงแสลงเกี่ยวกับสินค้าโดยผิดพลาด.....	127

ความรับผิดชอบของผู้ผลิตสินค้า.....	128
-วิธีการ.....	128
-หลักความรับผิด.....	129
ความรับผิดชอบกฎหมายพิเศษ.....	133
สรุป.....	133
 6. ความรับผิดในการผลิตและการจำหน่ายสินค้าในยุโรป.....	136
ความรับผิดในทางสัญญา	144
ความรับผิดในทางละเมิด.....	154
แนวความคิดและแนวทาง เกี่ยวกับความรับผิดเด็ขาด.....	166
สรุป.....	179
 7. ความรับผิดในการผลิตและการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย.....	183
ความรับผิดในทางสัญญา.....	185
-วิธีการ.....	185
-ความรับผิดในความชำรุดบกพร่องของสินค้า.....	186
-ความรับผิดเพื่อระห่ำผลกระทบด้วยสินค้า.....	202
ความรับผิดในทางละเมิด.....	208
-ความรับผิดตามหลักกฎหมายละเมิดทั่วไปเพื่อจะได้รับความเสียหาย.....	208
-จดใจกรุงทำละเมิด.....	211
-ละเมิดโดยประมาทเดินเดือ.....	216
-การดำเนินคดีความรับผิดทางละเมิดและการฟ้องร้อง.....	222
-ความรับผิดเด็ขาดในทางละเมิดที่เกี่ยวกับสินค้า.....	230
ความรับผิดตามพระราชบัญญัติค่าง ๆ.....	236
-พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522.....	237
-พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2522.....	240
-พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 และ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2522	245

ความรับผิดชอบพิจารณาและอนุมัติคุณครองญี่ปุ่นในไทย พ.ศ. 2522	247
สรุป	255
8. บทสรุปและขอเสนอแนะ	262
บทสรุป	262
ขอเสนอแนะ	285
 บรรณานุกรม	299
ประวัติผู้เขียน.....	312

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย